

Bez diranja i konzumiranja, molim!

Dakle, iz "primitivne" tinejdžerice sa stavovima poput žderačice muškaraca Samantha Jones („što će ti frajer, ako s njim ne možeš u krevet/što će ti frajer uopće, ako nije zgodan i prikladan za krevet?!"), pretvorila sam se u tankoćutno biće koje u muškarcima kojima se divi, ne vidi samo objekt fizičke pomame. Platonska ljubav itekako je napeta i nipošto nije gubljenje vremena

Dugi niz (nezrelih) godina, koncept platonske ljubavi nikako mi nije bio jasan. Nabijena hormonima, mislila sam da su ljubav i strast bez seksa - potpuno nemoguće.

Jednadžba je bila sasvim jednostavna - platonska ljubav = grozno gubljenje vremena. Svjedočila sam platonskim ljubavima, ali su mi zapravo više sličile na neki uvrnuti odnos u kojem jedna od dviju (k'o fol) zaljubljenih strana, zdravo seljački rečeno, izbjegava seks. I to iz razno raznih razloga. Ova druga strana se onda, samu sebe tješeći, uvjerava u romantičnu ljepotu, čistoću, profinjenost i posebnost - platonske ljubavi.

U drugim je slučajevima bila riječ o nemogućoj/zabranjenoj ljubavi - poput one tipa Shu Lien i Li Mu Baija iz slavnog filma „Tigar i Zmaj" - „ah, nemoj, ne smijem, priječi me čast" i te fore... Da, bilo je to, priznajem, prilično djetinjasto pojednostavljivanje i banaliziranje vrlo složenog odnosa koji, kasnije se u mome životu pokazalo, može biti itekako uzbudljiv, napet, iskričav, inspirativan...

Od Samantha Jones do muških muza

Dakle, iz primitivne tinejdžerice sa stavovima poput Samantha Jones („što će ti frajer, ako s njim ne možeš u krevet/što će ti frajer uopće, ako nije zgodan i prikladan za krevet?!"), pretvorila sam se u tankoćutno biće koje u muškarcima kojima se divi, ne vidi samo objekt fizičke pomame. Platonska ljubav itekako je napeta. Kako reče Shrek u filmu - Ogru su poput luka - imaju slojeve... Naučila sam, koliko god to čudno zvučalo, da i muškarci (koji su svi lagano Ogru poput Shreka), također imaju slojeve (oni zanimljivi, naravno) - fascinantne slojeve koje je uzbudljivo otkrivati, diviti im se, voljeti ih, čak i uz laganu erotsku iskru, a bez realiziranog fizičkog elementa.

Prva platonska ljubav u punoj snazi dogodila mi se na pragu 20-ih. Zvao se Ranko. Bio je po svemu moj tip - jači i poveći, zgodan, bradica, brkovi... Usto, imao je slojeve, poput Shreka, puuuno divnih slojeva i svaki mi se činio fascinantnijim od prijašnjega.

Bio mi je nevjerojatno uzbudljiv - tipičan izdanak zagrebačke Klasične gimnazije, cinik, romantik, maštovit, inteligentan, obrazovan... U tim godinama jako su još bile važne i stvari tipa - isti ukus u glazbi, filmovima, hobijima... Ranko i ja mogli smo satima sjediti i razgovarati, šetati i šutjeti. Nije bilo filma koji skupa nismo gledali ili stripa kojeg skupa nismo prokomentirali. Bilo je to vrijeme bez mobitela i facebooka, pa su nam telefonski računi bili povećani. Zašto nismo bili zajedno? Iskreno, nemam pojma. Ali sve je nekako ostalo na tom „intelektualnom elementu“ i energetske naboju, koji je bio nevjerojatno snažan, ali se nikada nije kanalizirao u seks. Bili smo prijatelji fascinirani jedno drugim, koji svoj odnos nikada nisu „začinili“ odlaskom u krevet. Kad se sada sjetim tog odnosa, potpuno je odgovarao školskom primjeru platonske ljubavi.

Slavna filmska platonska ljubav - Bill Murray i Scarlett Johansson u filmu Sophie Coppole "Izgubljeni u prijevodu"

S velikim apetitom, dolaze debeli zalogaji

Obožavanje i čak idoliziranje nekoga, uz romantične konotacije (dakle, samo u glavi, ali ne i u praksi), bez diranja i konzumiranja, danas su mi sasvim normalna stvar. Od Ranka do danas, platonskih je ljubavi i fascinacija moćnim, inteligentnim i velikim muškarcima, u mom životu bilo nekoliko. Zaključak je jednostavan (barem iz mog iskustva) - ljubav i strast bez seksa nisu kao *chili con carne* bez čilija, već više kao najbolji komad umjetnosti koji vam visi na zidu pa ga s ushićenjem gledate iz vlastite fotelje. Tu i tamo čeznutljivo prođete prstima preko debelih namaza ulja na platnu, duboko uzdahnete, divite se još malo, a nakon toga vodite ljubav s mužem jer ne možete s Rubensovom slikom za koju ste na Sotheby's-ovoj aukciji dali masne pare. Ne možete zato jer obožavate vlastitog muža, ali i zato jer ne smijete sliku skinuti s pijedestala, ako me razumijete...

Rubens je debeli zalogaj (em jer je slikao debele žene, em si ga mogu priuštiti ljudi debela novčanika...). A ja volim sve što je veliko i debelo. Moja sadašnja platonska ljubav (nazovimo ga Danči), je muška verzija oblikih žena s Rubensovih slika, ogroomna, u svakom smislu. Još jedan Shrek svoje vrste, preko 115 kila žive vage, humoristični buco, koji svakoj ženi, nakon svake svoje rečenice ostavlja osmijeh na licu koji dugo ne silazi. Njegovi slojevi nemaju kraja i do te mjere su nevjerojatni da bi mogli biti dobar objekt analize kakvog vrsnog psihoanalitičara. Dančijeva mašta, humor, djetinjasti šarm, istovremena umišljenost i nesigurnost, uz tu debeljuškastu okruglu pojavu, čine ga poput figurice veselog debelog Buddhe, čiji trbuščić svaki dan pomilujete kad izlazite iz stana kako bi vam život bio ljepši. Jer poanta platonske ljubavi jest da ste inspirirani, nasmijani i ispunjeni.

Bez ikakvih zločestih primisli... Ili možda s pokojom, ali koja ostaje samo u vašoj glavi.